Dosarul nr.5r-509/2025 4-25116683-18-5r-15082025

HOTĂRÂRE
în numele LEGII

27 octombrie 2025 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefier SAREV Mihaela
Interpret FRUMOS Valentina
Cu participarea:
petiționarei Șevciuc Irina

În lipsa agentului constatator Nastas Elena, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională la contestația depusă de petiționara Șevciuc Irina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 138374 din 29.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința lui Șevciuc Irina, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 15.08.2025 până la 23.10.2025.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. La data de 08.08.2025, petiționara Șevciuc Irina a depus o contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 138374 din 29.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal, dar și lipsei faptei contravenției.
2. În motivarea contestației, petiționara a invocat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori.

Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) cod contravențional.

Respectiv, în opinia petiționarei, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării dc către CtEDO.

Se mai menționează că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției.

Se mai invocă faptul că, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, se reține că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul ziua comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei.

Se mai afirmă că decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.

Se mai susține că, odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare a petiționarului raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1)

Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Se mai invocă faptul că, la caz, contestatorul folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție exprimându-și dezacordul cu acesta, circumstanțele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe instanța de judecată le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art.445 alin.(1) Cod contravențional, or, încălcările art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional la caz impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Petiționara mai susține că aceste omisiuni ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționez că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Din motivele expuse în contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, petiționarul ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

3. Suplimentar, la 20.10.2025, petiționara a depus un supliment la contestația inițială, indicând că din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționara ar fi comis contravenția imputată.

Se mai menționează că în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționară, totodată, apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești, cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești, întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri Mai mult ca atât, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarei, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a

acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

Mai consideră că, fapta nu a fost individualizată. în afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Mai consideră că, fapta incriminată petiționarei este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator.

Se mai menționează că, analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționara.

Potrivit descrierii faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-1 neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționara ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Se mai atrage atenția asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.47[1] Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase. Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapt sa conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate.

Se mai afirmă că scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. în prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravențional. Accentuăm că scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

În cazul de față, consideră că agentul constatator nu a demonstrat că petiționara urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarei nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționară a faptei de corupere electorală pasivă.

Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiționara ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Se mai invocă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv și din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. În speță, agentul constatator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon, iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator.

Mai consideră că, din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarei, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier” este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

Respectiv, circumstanțele date, nu pot fi reținute ca o perioadă exactă a comiterii contravenției incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenției incriminate, în situația în care nu este cunoscut conținutul lor, nu poate fi reținut ca timpul săvârșirii contravenției.

Un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe și nu există o autorizare conform prevederilor art.136 alin.(7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

4. În ședința de judecată, petiționara Șevciuc Irina a susținut contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia, cu anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare. Suplimentar, aceasta a explicat că cineva i-a instalat în telefonul său mobil o aplicație bancară pentru a primi un oarecare ajutor material, însă, careva bani nu a recepționat. La fel, a mai explicat instanței de judecată că este pensionară și are o stare financiară precară și nu ar avea surse financiare pentru a achita amenda.

5. În ședința de judecată, agentul constatator Nastas Elena, fiind legal citat despre data, ora și locul desfășurării procesului, nu s-a prezentat, depunând o cerere de examinare în lipsa sa, prin urmare, conducându-se de prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa acesteia.

6. Referitor la respectarea termenul de depunere a contestației, se reține că, conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).

7. Respectiv, ținând cont că procesul-verbal cu privire la contravenție datează cu 29.07.2025, totodată, că contestația a fost depusă la 08.08.2025, instanța de judecată reține că termenul legal de contestare prevăzut la art.448 alin.(1) Cod contravențional, a fost respectat.

8. Examinând motivele contestației și materialele cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă de Șevciuc Irina urmează a fi admisă parțial, cu modificarea cuantumului sancțiunii aplicate, pe motivele menționate infra.

9. În conformitate cu art.2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

10. Conform art.374 alin.(3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

11. Art.375 alin.(1) - (3) Cod contravențional statuează că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

12. Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție,

de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

13. Totodată, în temeiul art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

14. În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

15. Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

16. Potrivit art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

17. Descrierea componenței de contravenții privind coruperea electorală pornește de la identificarea scopului care servește drept premisă pentru săvârșirea acesteia. Scopul faptei prejudiciabile este determinarea alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv cele regionale. Modalitatea de exercitare a dreptului de vot este reglementată de legislația electorală.

Astfel, scopul trebuie să-l determine pe alegător să-și dea votul său în cadrul alegerilor sau referendumului, deci să realizeze anumite acțiuni. Corupția electorală este o formă a corupției în activitatea politică. La rândul său, coruperea alegătorilor reprezintă o formă a corupției electorale.

18. Obiectul juridic generic al coruperii alegătorilor îl constituie relațiile sociale cu privire la realizarea drepturilor constituționale ale cetățenilor.

19. Obiectul juridic special al coruperii alegătorilor îl constituie relațiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art.38 din Constituție, a dreptului de vot și a dreptului de a fi ales, sub aspectul libertății alegătorilor de a-și forma o opinie fără influențe de natura oferirii sau dării de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului.

20. Obiectul material al contravenției de corupere electorală este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin". Prin „bunuri" se înțeleg bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea. „Serviciile" reprezintă activitățile, altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale alegătorului. Prin „privilegii" se înțelege după caz: 1) scutirea alegătorului de obligații (către stat); 2) oferirea alegătorului de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În sensul aceleiași norme, prin „avantaje" trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase. Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea și un caracter nepatrimonial.

21. O cerință obligatorie, care rezultă implicit din dispoziția alin.(1) art.47[1] Cod contravențional, este ca bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

22. De aici derivă o altă cerință, caracterul gratuit al banilor, al bunurilor, al serviciilor ori al altor foloase, oferite sau date alegătorului. Cu alte cuvinte, alegătorul nu-i achită făptuitorului valoarea respectivelor foloase.

23. Cerința în cauză rezultă din prevederile art.54 din Codul electoral care stipulează că, concurenților electorali li se interzice să ofere alegătorilor/susținătorilor bani, bunuri, inclusiv produse alimentare, băuturi alcoolice și produse din tutun, să presteze servicii ori să acorde alte foloase, inclusiv din ajutoare umanitare sau din alte acțiuni de binefacere,

în scopul determinării alegătorului/susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

24. Astfel, în fapt, s-a stabilit că, la data de 29.07.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, Nastas Elena, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 138374, potrivit căruia, în perioada 03.10.2024 – 11.10.2024, Șevciuc Irina a acceptat și a primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar prin aplicația PSB Bank în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și Referendumul republican constituțional din toamna anului 2024.

25. Prin decizia agentului constatator, Șevciuc Irina a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

26. Totodată, chiar dacă petiționara Șevciuc Irina nu a recunoscut comiterea faptei, instanța mai reține că vinovăția acesteia este confirmată prin: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 138374 din 29.07.2025; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025; procesul-verbal de audiere a lui Șevciuc Irina din 29.07.2025, care a negat vina în comiterea faptei; extrasul din rezultatul măsurilor speciale de investigații privind comunicațiile electronice de pe numărul de telefon a lui Șevciuc Irina cu aplicația PSBank; copia raportului privind înregistrarea contravenției din 23.06.2025; copia ordonanței privind aprecierea pertinenței măsurilor speciale de investigații din 11.12.2024; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025.

27. La fel, în cadrul ședinței de judecată, petiționara a relatat că din partea unor persoane afiliate politic i s-ar fi propus un ajutor material, bani însă care nu i-a mai primit.

28. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

29. Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia, prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție și la caz a deciziei asupra cauzei contravenționale „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 al Codului

contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al Codului contravențional.

30. Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarei, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art.34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin prezența semnăturii acesteia la toate rubricile din procesul verbal.

31. În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit. g) din Codul contravențional, prin care petiționarei i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

32. La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționara nu a solicitat să fie asistată de un avocat sau interpret/traducător, semnând la acea rubrică.

33. La caz, instanța de judecată va reține drept declarativ, argumentul contestatarei precum că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei, deoarece conținutul procesului verbal demonstrează contrariul unde la rubrica timpul săvârșirii este indicată data săvârșirii contravenției, nefiind admise, astfel, derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional.

34. Prin urmare, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție, contestat, a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art.443 Cod contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art.445 din același cod, ce ar putea fi invocate din oficiu.

35. În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

36. Norma pretinsă a fi încălcată de către petiționară, adică art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventiv, astfel încât sunt valabile garanțiile prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (*Lauko v. Slovacia*, 2 septembrie 1998; *Nicoleta Gheorghe v. România*, 03.04.2012, §25-26).

37. La caz, instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

38. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Șevciuc Irina i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționara nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, limitându-se doar la indicarea prevederilor legale ce prevede nulitatea procesului-verbal.

39. Astfel, instanța consideră că vinovăția lui Șevciuc Irina în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar petiționara nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

40. În această ordine de idei, instanța subliniază că, agentul constatator la examinarea cauzei a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat decizia de sancționare a lui Șevciuc Irina în baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui Șevciuc Irina sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

41. Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției petiționarei Șevciuc Irina în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

42. Totodată, instanța nu regăsește motive plauzibile invocate de petiționară, precum că, probele acumulate la cauza contravențională sunt insuficiente pentru demonstrarea vinovăției lui Șevciuc Irina. Or, faptul că ultima nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi reținut ca fiind unul suficient.

43. La fel, faptul nerecunoașterii vinovăției de către Șevciuc Irina, în opinia instanței reprezintă doar o metodă de apărare și, eventual, de eschivare de la răspunderea contravențională, or, obiecțiile acestuia sunt combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional, care demonstrează indubitabil, inclusiv vinovăția acesteia, oferind credibilitate constatărilor agentului constatator cu privire la caz, instanța considerând argumentele petiționarei ca declarative și neîntemeiate.

44. În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția făptuitoarei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu

coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

45. De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarei Șevciuc Irina precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentului constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuită, or, această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

46. Instanța mai remarcă faptul că, alegațiile invocate în contestație urmează a fi respinse, or acestea în ansamblu nu constituie temei de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție cu încetarea procesului contravențional din motivul că, în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

47. Or, actele contestate au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul contravenției, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

48. Cu referire la alegațiile petiționarei din contestație, instanța de judecată reține faptul că probele prezentate și anexate la contestație sunt probe legale și care urmează a fi reținute de către instanță. Or, potrivit încheierii judecătorului de instrucție, s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

49. Astfel, instanța reiterează, că cauza contravențională RAP01 433516 a fost intentată pe faptul acțiunilor unor persoane care sunt implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

50. Respectiv, prin încheierea menționată supra, judecătorul de instrucție a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

51. Instanța subliniază că, coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în

scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

52. De asemenea, instanța reține și faptul că, potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin.(1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

53. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că, existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări. Potrivit pct.317 din aceeași decizie votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați.

54. Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Șevciuc Irina vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art.443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art.5-9 din Codul contravențional, și anume, principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Șevciuc Irina în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

55. La fel, instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și

totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

56. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar petiționara nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

57. Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța consideră că, aceasta urmează a fi modificată, în sensul micșorării ei, or, în privința petiționarei se reține circumstanțe atenuante excepționale.

58. La acest capitol, instanța de judecată relevă că art.44[1] alin.(1) Cod contravenționale, stabilește că, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul contravenientului în săvârșirea contravenției, de personalitatea contravenientului, de comportarea lui în timpul și după consumarea contravenției, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei contravenții săvârșite în grup la descoperirea acesteia, agentul constatator, după caz, procurorul, instanța de judecată sau comisia administrativă poate aplica o sancțiune sub limita minimă, prevăzută de partea specială a cărții întâi pentru contravenția respectivă.

59. În consecință, instanța de judecată reține că, petiționara Șevciuc Irina este de o vârstă înaintată (68 de ani) și este pensionară, respectiv, starea financiară a acesteia fiind una precară.

60. De asemenea, instanța notează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

61. Astfel, prin prisma principiului umanității, instanța reține că pedeapsa nu trebuie să fie crudă, inumană sau degradantă, ci trebuie să respecte demnitatea umană, prin urmare, instanța apreciază că aplicarea unei sancțiuni sub limita minimă prevăzută de articolul respectiv, la caz, este necesară, proporțională și echitabilă.

62. Respectiv, reieșind din circumstanțele enunțate supra și ținând cont de scopul legii și al sancțiunii contravenționale, instanța de judecată este convinsă că sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale va fi una suficientă atât pentru restabilirea echității sociale, cât și corectarea făptuitoarei.

63. În consecință, instanța va admite în parte contestația petiționarei și va modifica decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție atacat, în sensul sancțiunii stabilite și va aplica prevederile art.44[1] alin.(1) Cod contravențional, în rest, menținând în vigoare celelalte dispoziții ale procesului-verbal.

64. În conformitate cu prevederile art.art.44[1], 395 alin.(1) pct.2), 448, 458, 460 și 462 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Contestația depusă de Șevciuc Irina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 138374 și deciziei de sancționare din 29.07.2025, întocmite în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, se admite parțial.

Se modifică decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 138374 din 29.07.2025, emisă în cauză contravențională, în privința lui Șevciuc Irina, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

Se aplică în privința lui Șevciuc Irina, născută la *****, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 100 (una sută) unități convenționale, ce constituie 5000 (cinci mii) lei.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original se vor substitui prin copie, iar originalele acestora se vor restitui Inspectoratului de Poliție Căușeni, pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,
Judecător **/semnat/** **Negru Nicolae**

Copia corespunde originalului
Judecător *Negru Nicolae*